

Nedenfor er angivet en fordeling efter timeløn på basis af lønstatistikmateriale for 2. kvartal 1978.

Timeløn	Antal arbejdere	Procentvis fordeling
Under 40 kr.	101.000	39
40-50 kr.	113.000	44
50-60 kr.	34.000	13
60-70 kr.	8.000	3
over 70 kr.	3.000	1

Spørgsmål 16:

Kan ministeren bekræfte, at en gennemsnitsløn vil blive forøget med udgifter fra arbejdsgiveren på 3.150 kr. i ferieforhøjelse frem til 1. marts 1981 samt ca. 750 kr. fra lavtlønspuljen, ialt 3.900 kr.?

Svar:

Pr. 1. september 1979 forhøjes feriegodtgørelsesprocenten til 12½ pct. Frem til overenskomsternes udløb i februar 1981 betyder denne forhøjelse af feriegodtgørelsesprocenten på 2½ pct.-point, at en gennemsnitsløn har optjent ca. 2.930 kr. i feriegodtgørelse.

Forhøjelsen af garantibetalingen pr. 1. marts 1979 samt de 225 mill. kr. til fordeling efter nærmere aftale pr. 1. marts 1979 er beregnet at give en forhøjelse af den gennemsnitlige indkomst i overenskomstperioden på ca. 960 kr. ekskl. ferie- og søgnehelligdaysbetaling.

De anførte beregninger bygger på de lønforhold, der gælder for arbejdere under DA/LO-området.

Spørgsmål 17:

Kan ministeren bekræfte, at en arbejdsgiver vil spare 2 dyrtidsportioner i 2 år eller 4.992 kr. pr. arbejder?

Svar:

De 2 dyrtidsportioner, som har været midlertidigt suspenderet indtil den 1. september 1979 i medfør af lov nr. 230 af 2. juni 1977 om midlertidig indbetaling fra staten til Arbejdsmarkedets Tillægspension af visse dyrtidsportioner, foreslås ikke at komme til udbetaling, men i stedet gives en ferieforlængelse med 1 uge og en samtidig forhøjelse af feriegodtgørelsen til 12½ pct. fra 1. septem-

ber 1979. Værdien af de 2 dyrtidsportioner udgør 2.496 kr. på årsbasis, svarende til en udgift for arbejdsgiveren på ialt 3.744 kr. - i overenskomstperioden 1. marts 1979 til 28. februar 1981.

Spørgsmål 18:

I de almindelige bemærkninger til lovforslaget udtales det, at de seneste års indkomstpolitiske bestræbelsers neddæmpning af lønstigningstaksterne ikke har været tilstrækkelige til at bidrage til en klar forbedring af den danske konkurrenceevne over for udlandet. Der ønskes en belysning af, hvad en klar forbedring af konkurrenceevnen ville have krævet lønpolitisk m. m. i perioden fra 1975 og til 1979.

Spørgsmålet er tillige med spørgsmål 20 besvaret af økonomiministeren sammen med dennes besvarelse af spørgsmål 20 til økonomiministeren, hvorfor der henvises til bilag 6.

Spørgsmål 19:

Der siges udtrykkeligt, at det er de udenlandske samtidige bestræbelser for lønpolitik, der fremkalder behovet for den foreslåede løsning på overenskomstsituationen. Der ønskes derfor nøjere oplyst, hvornår arbejdsministeren finder at situationen internationalt giver mulighed for frie forhandlinger.

Svar:

I de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 196 anføres, at næsten alle lande bestræber sig på at dæmpe inflationstendenser ved hjælp af bl. a. indkomstpolitik.

Det er min opfattelse, at den frie forhandlingsret er et centralt element i vort arbejdsmarkedssystem og i vort demokrati i det hele taget. I den aktuelle situation med en alvorlig arbejdsløshed og underskud på betalingsbalancen kan regeringen dog ikke passivt lade en særdeles omfattende arbejdskonflikt komme til udbrud.

Spørgsmål 20:

Der ønskes en nærmere opgørelse over, hvordan det danske lønniveau skal ligge i forhold til lønniveauet i de enkelte lande, vi konkurrerer med, for at konkurrenceevnen er tilfredsstillende.